

dap ka, tă kape ești adopată de toată lumea, să te înkini la marele preotă alături Iudeilor?

— Nu este elă la kape să înkină, responde Alessandru; aceasta la kape să înkină este Dumnezeu, alături cîrția ministră este elă.

— Această Dumnezeu este dap Iohann alături cîrția fiilor te a deklarată, și alături cîrția templu a fostă de își aici vizitată în orașul Amonul?

Alessandru căută din capăt.

— Askărătă, zisă elă la Parthenon.

Pe șură, pedicindă'șii vorbeau:

— Shă voi totuși assemenea, mai zisă înțelegă, askărătă! Cândă eramă în Macedonia, și căutașămă la mizloacel de a căpăta Asia, sănă Dumnezeu mi se arătă în visă. Elă purtă totuși această kostimă ce poartă marele preotă; nămați în fruntea sa strelchiitoare de lămină, purtă peșternoasă dăbititatea sa. „Nu te teme de nimică, Alessandru, sănălă la Fi-lijipă, îmi zisă elă, trece și sprijină Elespontul; voi merge în capătă armatei tale, și te voi face să căpătă iempereiul Persejor.“ Pe această asigurăranță, plecați, și făți vinovător! Nu te miră dap, o Parthenonă; nu vă miră dap, voi totuși cări măsăcărătă, daca, reașindă aici pe această mare preotă învestită în kostimă că purtă Dumnezeul sănă cândă mi se arătă, să plăci înaintea lui, și îi adoră Dumnezeul; pentru că văză acumă, că printre această Dumnezeu neconoscător, iar nu priină totuși aici nostru, amă învină pe Dapiș, că lă voi mai învină, și că voi depima iempereiul Persejor.